

ЗАКОН

за ратифициране на Протокола от 2002 г. към
Атинската конвенция относно превоза на пътници и
личния им багаж по море от 1974 г.

Член единствен. Ратифицира Протокола от 2002 г. към Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 1974 г. със следната резерва:

„Резерва във връзка с ратификацията от Република България на Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 2002 г. („Конвенцията“)

Ограничаване на отговорността на превозвачи и др.

1. Република България запазва правото и поема задължението да ограничи отговорността по член 3, параграфи 1 и 2 от конвенцията, ако такава възниква, по отношение на смърт или телесна повреда на пътник, причинени от които и да било от рисковете, посочени в параграф 2.2 от Насоките на ИМО за прилагане на Атинската конвенция, до по-малката от следните суми:

а) 250 000 разчетни единици по отношение на всеки пътник за всеки отделен случай,

или

б) 340 милиона разчетни единици общо на кораб за всеки отделен случай.

2. Освен това Република България запазва правото и поема задължението да прилага *mutatis mutandis* към случаите на такава отговорност параграфи 2.1.1 и 2.2.2 от Насоките на ИМО за прилагане на Атинската конвенция.

3. По същия начин се ограничават отговорността на фактическия превозвач по член 4 от конвенцията, отговорността на служители и представители на превозвача или фактическия превозвач по член 11 от конвенцията и границите по отношение на съвкупността от дължимите обезщетения по член 12 от конвенцията.

4. Резервата и задължението по параграф 1.2 се прилагат независимо от основанията на отговорността по член 3, параграф 1 или 2 и независимо от всякакви разпоредби в противен смисъл на членове 4 и 7 от конвенцията; тази резерва и това задължение обаче не засягат действието на членове 10 и 13.

Задължително застраховане и ограничаване на отговорността на застрахователите

5. Република България запазва правото и поема задължението да ограничи изискването по член 4а, параграф 1 за поддържане на застраховка или друго финансово обезпечение в случай на смърт или телесна повреда на пътник, причинени от които и да било от рисковете, посочени в параграф 2.2 от Насоките на ИМО за прилагане на Атинската конвенция, до по-малката от следните суми:

а) 250 000 разчетни единици по отношение на всеки пътник за всеки отделен случай,

или

б) 340 милиона разчетни единици общо на кораб за всеки отделен случай.

6. Република България запазва правото и поема задължението да ограничи отговорността на застрахователя или друго лице, предоставящо финансово обезпечение по член 4а, параграф 10 по отношение на смърт или телесна повреда на пътник, причинени от които и да било от рисковете, посочени в параграф 2.2 от Насоките на ИМО за прилагане на Атинската конвенция, най-много до границата на сумата на застраховката или другото финансово обезпечение, което превозвачът е задължен да поддържа съгласно параграф 1.6 от настоящата резерва.

7. Република България също така запазва правото и поема задължението да прилага Насоките на ИМО за прилагане на Атинската конвенция, включително разпоредбите, посочени в параграфи 2.1 и 2.2 от Насоките, към всяко задължително застраховане по конвенцията.

8. Република България запазва правото и поема задължението да освободи лицето, предоставящо застраховка или друго финансово обезпечение по член 4а, параграф 1, от всяка отговорност, за която то не е поело задължение.

Издаване на удостоверения

9. Република България запазва правото и поема задължението да издава удостоверения за застраховка съгласно член 4а, параграф 2 от конвенцията с цел:

а) да отрази ограничаването на отговорността и изискванията за застрахователно покритие, посочени в параграфи 1.2, 1.6, 1.7 и 1.9, както и

б) да включи други подобни ограничения, изисквания и освобождавания, които прецени за необходими в зависимост от условията на застрахователния пазар към момента на издаване на удостоверението.

10. Република България запазва правото и поема задължението да приема застрахователни удостоверения, издадени от други държави - страни по конвенцията, съобразно подобна резерва.

11. Всякакви подобни ограничения, изисквания и освобождавания се отразяват ясно в удостоверението, издадено или заверено съгласно член 4а, параграф 2 от конвенцията.

Отношение между настоящата резерва и Насоките на ИМО за прилагане на Атинската конвенция.

12. Правата, запазени посредством настоящата резерва, се упражняват при дължимото отчитане на Насоките на ИМО за прилагане на Атинската конвенция и на всякакви изменения в тях с цел да се осигури последователност. Ако предложение за изменение на Насоките на ИМО за прилагане на Атинската конвенция, включително на ограниченията, бъде одобрено от Юридическия комитет на Международната морска организация, измененията се прилагат от датата, определена от комитета. Това не засяга разпоредбите на международното право по отношение на правото на дадена държава да оттегли или измени своята резерва.“

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на 2012 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Щецка Цачева)

М О Т И В И

**към проекта на Закон за ратифициране на Протокола от 2002 г.
към Атинската конвенция относно превоза на пътници
и личния им багаж по море от 1974 г.**

Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море, приета през 1974 г., регулира режима на гражданската отговорност за вреди, причинени на пътници при превоза им по море. Протоколът от 2002 г. внася съществени изменения в нея.

Той влиза в сила 12 месеца след датата, на която 10 държави са го подписали без резерва за последваща ратификация, приемане или одобрение или са депозирали при Генералния секретар документи за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване. До момента това условие не е изпълнено. Към 31 август 2012 г. страни по протокола са: Албания, Белиз, Дания, Латвия, Палау, Сейнт Китс и Невис, Сърбия, Сирийската арабска република и Европейският съюз в качеството си на регионална организация за икономическа интеграция.

Основната цел на конвенцията е да бъдат гарантирани правата както на превозвачите, така и на пътниците, в случаите на причинени вреди по време на превоз по море. С оглед постигането ѝ се установяват граници на дължимото обезщетение, значително завишени с протокола от 2002 г. Същевременно се въвежда обективна отговорност на превозвача за вреди до определен размер и задължително застраховане, което да осигури покритие на обезщетението в този случай. В чл. 17 и 17а от конвенцията се съдържат правила относно международната компетентност на съдилищата, признаването и изпълнението на съдебни решения.

По-голямата част от правилата на конвенцията са включени в правото на Европейския съюз посредством Регламент (ЕО) № 392/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно отговорността на превозвачите на пътници по море в случай на произшествия. Регламентът ще започне да се прилага от датата на влизане в сила на Атинската конвенция за Общността, но не по-късно от 31 декември 2012 г. Освен това Европейският съюз се присъедини като самостоятелна страна към протокола на 15 декември 2011 г. Въпреки всичко с цел да бъде постигната цялостна единна правна рамка относно правата на морските превозвачи и техните пътници в случай на произшествие, Европейският съвет счита, че остава

необходимостта всяка държава членка отделно да стане страна по протокола от 2002 г. и приканва държавите членки да предприемат необходимите стъпки, за да депозират документите за ратификация или присъединяване в разумен срок (решения на Съвета 2012/22/ЕС, 2012/23/ЕС). Република България като държава - членка на Европейския съюз, ратифицира протокола в изпълнение на това свое задължение.

Границите на отговорността са диференцирани в зависимост от естеството на причинената вреда и се прилагат, доколкото превозвачът и пътникът не са се споразумели за по-високи максимални обезщетения. Протоколът от 2002 г. урежда правото държава - страна по конвенцията, да определи в националното си право по-висок от установения в конвенцията лимит при смърт и телесна повреда на пътник.

За вреди до определен размер при смърт и телесна повреда на пътник се въвежда обективна отговорност на превозвача - тя може да бъде изключена единствено ако превозвачът докаже, че инцидентът е настъпил вследствие на изрично изброени, независещи от него причини. В останалите случаи превозвачът отговаря, когато има вина за настъпването на инцидента, довел до увреждането.

Протоколът въвежда изискване за задължително сключване на договор за застраховка или друго финансово обезпечение. Целта е да бъде гарантирано покритие на обективната отговорност на превозвача. Компетентните държавни органи трябва да следят за спазването на това изискване и да го удостоверяват чрез издаването на документ. В приложение към протокола се съдържа образец на удостоверение за сключена застраховка, но конкретните условия за издаването му, срокът на валидност и правомощията по издаване ще се определят от националното право на държавата по месторегистрация на кораба. Поради тази причина на основание чл. 85, ал. 1, т. 7 от Конституцията на Република България е необходимо протоколът да бъде ратифициран.

През 2006 г. Юридическият комитет на Международната морска организация приема резерва и насоки за прилагане на Атинската конвенция. Те имат препоръчителен характер. Идеята е резервата да се използва като стандартна и да улесни и ускори ратификацията на протокола от повече държави. Дава се възможност на държавата, която направи резерва, да ограничи отговорността на превозвача и на застрахователите при изрично посочени рискове - при военни и терористични действия, свързани с радиоактивно замърсяване, химически, биологически, биохимически и електромагнитни оръжия, с кибернетична атака. Европейският съюз се възползва от тази възможност при присъединяването си към протокола от 2002 г. и в решение на Съвета (2012/22/ЕС) приканва при ратификация или

присъединяване държавите членки също да направят резервата, приета от Юридическия комитет на Международната морска организация. Освен това Регламент 392/2009 придава обвързваща сила на резервата и насоките. Затова Република България също следва да ратифицира протокола с резерва.

Ратифицирането на протокола е акт на изпълнение на общата политика на Европейския съюз в областта на превоза на пътници по море.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Симеон Дянков)